

Odense og Aarhus vilde hver faae 2, det var 4, Kjøbenhavn vilde faae 15, altsaa tilsammen 47, men saa kommer Handelkpladsen Frederiksberg med 26,000 Indbyggere, der vil faae 2, saa at det bliver 49. (Ordføreren Leth: Ja, det er rigtigt!) Saa faa Falb glæder det mig at være bleven enig med den ærede Ordfører paa dette Punkt, jeg vilde ønske, det var Tilfældet med flere. Hvis Vædringsforslaget under Nr. 6 bliver vedtaget, og Underændringsforslaget Nr. 8 bliver forkastet, vil Antallet af Tilfynsmænd blive 48 plus 6 for Kjøbenhavn, altsaa ialt 54 (Ordføreren (Leth): Nei, 56!). Jeg faar 48, idet jeg nemlig finder 3 Amtsraadskrede, der hver faae 1, 9, som hver faae 2, og 9, som hver faae 3, det bliver tilsammen 48 efter min Regning, og naar dertil kommer 6 for Kjøbenhavn, bliver det ialt 54. Dersom Vædringsforslagene under Nr. 9 og 14, stillede af de to ærede Medlemmer for Rjøge (Sørup) og Kolbing (Berg), vedtages, vil der kun blive 50, men dersom Nr. 6 vedtages med Underændringsforslaget Nr. 8, det, som jeg altsaa fører Ordet for, vil der kun blive 21 for Amtsraadsfredens plus 6 for Kjøbenhavn. Jeg skal imidlertid ikke have noget Videre imod, at det Forslag, som er stillet af de to ærede Medlemmer under Nr. 9 om at indstrænke Antallet af Tilfynsmænd i Kjøbenhavn fra 6 til 2, bliver vedtaget, da bliver det samlede Antal kun 23. Dette er jo en meget betydelig Indstrækning, og det foreskommer mig, at det er i Grunden det mindste Antal Tilfynsmænd, der kan være Tale om, naar dette Lovforslag skal have nogen virkelig Betydning. Det er jo ikke nok at oprette et Laboratorium her i Hovedstaden til Undersøgelse af Levnetsmidler, thi disse komme ikke saaledes af sig selv ind til Laboratoriet, og det udøvende Politide omkring i Landet savner den Sagkundskab, der udkræves for at faae fat paa de Levnetsmidler, der skulle bringes ind til Laboratoriet. Netop derfor maa man have saadanne, jeg kan gjerne kalde dem Forundersøgere, som slet ikke skulle være videnskabeligt dannede Mænd, hvilke det kunde være vanskeligt at faae fat i. Netop derfor var Ordet „Forundersøgere“ brugt, og naar dette igjen er foreslaaet udstemt, er det kun slet, fordi det i visse Tilfælde kan blive en endelig Undersøgelse, idet der er Mulighed for, at vedkommende Fabrikant eller Handelende strax indrømmer, at han har begaaet Forsalskning, og da er der jo ingen Grund til at føre Undersøgelsen videre. Jeg skal derfor meget anbefale at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 6, efter at først det dertil stillede Underændringsforslag under Nr. 8 er vedtaget. Jeg har ogsaa formelt Noget imod, at der staar: „1 for hver 30,000 Indbyggere“, saaledes som det for Diebliffet hedder i Forslaget under Nr. 6, idet det nemlig da er noget usikkert, om en Kreds, der kun har 59,999 Indbyggere, skal have 1 eller 2 Tilfynsmænd, eller for at

tage et bestemt Tilfælde, om gamle Odense Amt, der har 87,000 Indbyggere, skal have 2 eller 3, Jeg kunde muligvis være gaaet ind derpaa, hvis det havde været bestemt, at, hvor en Amtsraadskreds havde mindre end 100,000 Indbyggere, skulde den have 1 Tilfynsmænd, og hvor den havde flere, skulde den have 2. Der vilde da ialt blive 32 Tilfynsmænd, hvis der var 6 i Kjøbenhavn, men det er jo Noget, som det nu er for sent at foreslaa. Under Nr. 10 har samme Klerikal, hvortil jeg hører, foreslaaet, at der til Slutningen af § 2 sies: „Tilfynets Virksomhed ordnes nærmere ved en af Justitsministeren givne Forskrift, som offentliggøres“. Jeg havde troet, at hele Udvalget kunde være blevet enigt om en saadan Tilføjelse, men ikke engang saa megen Smøbekommen er der viist, skjøndt det dog foreskommer mig at være et Fremskridt, at vi ville have, at denne Forskrift skal offentliggøres. Vædringsforslaget under Nr. 11, som gaar ud paa, at „Personer“ forandres til „sagkyndige Mænd“ gaar stik imod, hvad Folkethinget vedtog ved 2den Behandling. Den da vedtagne Affattelse gaar kun ud paa at aabne Udgang for kvindelig Hjælp, hvis det engang skulde vise sig ønskeligt. Det kunde jo tænkes, at det i de større Stæder, naar Arbejdet blev delt, kunde blive ønskeligt at søge kvindelig Medhjælp, men naar der udtrykkelig staar „Mænd“, kan det jo ikke lade sig gjøre. Det er ganske vist mindre Besentligt, men jeg skal dog bede om, at man vil forfaste Vædringsforslaget Nr. 11 blandt Andet af den Grund, at Folkethinget dog ikke gjerne skulde forfaste ved 3die Behandling, hvad det, endogsaa uden Afstemning, har vedtaget ved 2den. (Ordføreren (Leth): Forundersøgelser!) Naar den ærede Ordfører gjør mig opmærksom paa Forslaget om at udstemme Ordet „Forundersøgelser“, er det Noget, som er aldeles underordnet. Hvor man bliver bestemt oplyst om, at der foreligger en Anledning til Misforstaaelse, ændrer man det gjerne, men det er man ikke oplyst om her. (Ordføreren (Leth): Kvinder ere ikke Kemikere.) Men der er ikke Noget iveien for, at de kunne blive uddannede dertil. Forslaget under Nr. 13 gaar ud paa, at det faste Tilfyn, som skulde ansættes, skulde have sin Løn udredt af Statskassen. Jeg tror, Meget taler derfor, da man kan sige, at denne Sag er en Samfundssag. Det kan være urigtigt at paalægge Kommunerne noget Saadant, det er ogsaa et Punkt, hvor vi have søgt at imødekomme Mindretallet i Udvalget, en Smøbekommen, som imidlertid heller ikke har viist sig at være Frugt. Men forsaavidt man vil have flere Tilfynsmænd end de der nævnte, som skulde ansættes ifølge en Forhandling mellem de kommunale Styrelser, kan det være rigtigt, at Udgifterne dertil udredes af Kommunerne; det er det, Forslaget under Nr. 13 gaar ud paa. Jeg kjender ikke den høitærede Ministers Stilling til dette Forslag, thi det er